

Tóth Judit beszámolója a Világtalálkozóról

A zarándokúttal kapcsolatos benyomásom igen szerteágazó, de ha a lényegét akarom megfogni, akkor elmondhatom, hogy láttam az Egyház egyik nagyon fontos jellemzőjét, azt, hogy közösség, amit II. János Pál a Novo millennio ineunte kezdetű apostoli levele hangsúlyoz, amikor többek között azt írja, hogy "A közösség otthonává és iskolájává kell tennünk az Egyházat - ez az a nagy feladat, mellyel szembetalálkozunk a kezdődő új évezredben, ha hűek akarunk maradni Isten szándékaihoz és válaszolni akarunk a világ várakozására is." És mindezt világméretben láthattam, tapasztaltam is.

Olyan volt, mint a hazatérés, oda, ahova tartunk: a mennyország megtapasztalása, ahol ének, tánc, boldogság, megértés, kölcsönös szeretet, egymásra-figyelés és folytathatnám a sort, a normális állapot. A szombati program a sokszínűségében, tartalmában, formájában, technikai magasszintűségében és megkoronázva a Szentatya beszédével - tökéletes volt, valami olyasmi, amit nem lehet és nem is kell elfelejteni, hanem folytatni és valóban úgy tenni, ahogy Lukács is írja: "... és amit a zárt falak közt fülbe súgtok, azt a háztetőkről fogjátok hirdetni." - Valencia ennek a megtapasztalása is volt.

A vasárnap különlegessége számomra a Szentatya egyetemes, mindenkire szóló beszéde miatt volt, szerintem mind a kettőt fel lehetne használni a családpsztorációban, csak a jó fordítás időt kér.

Még egy gondolat: az Egyház attól szép és vonzó, ha tagjai nagylelkűen követik Krisztust, segítik egymást ezen a földi zarándokúton és ezáltal válnak képessé arra, hogy a hitet továbbadják a családban és mindenütt, ahol erre lehetőség nyílik.

Szép és sok képet találtam a Vatikán honlapján, a mieinknél sokkal jobbakat (itt: www.vatican.va/news_services/or/photo/vale_07_06/index.html). Ezenfelül Zemplényi Jancsiék honlapján (www.krisztuskiraly.plebania.net) is nagyon sikerült képek vannak (itt: gportal.hu/portal/krisztuskiraly/).